

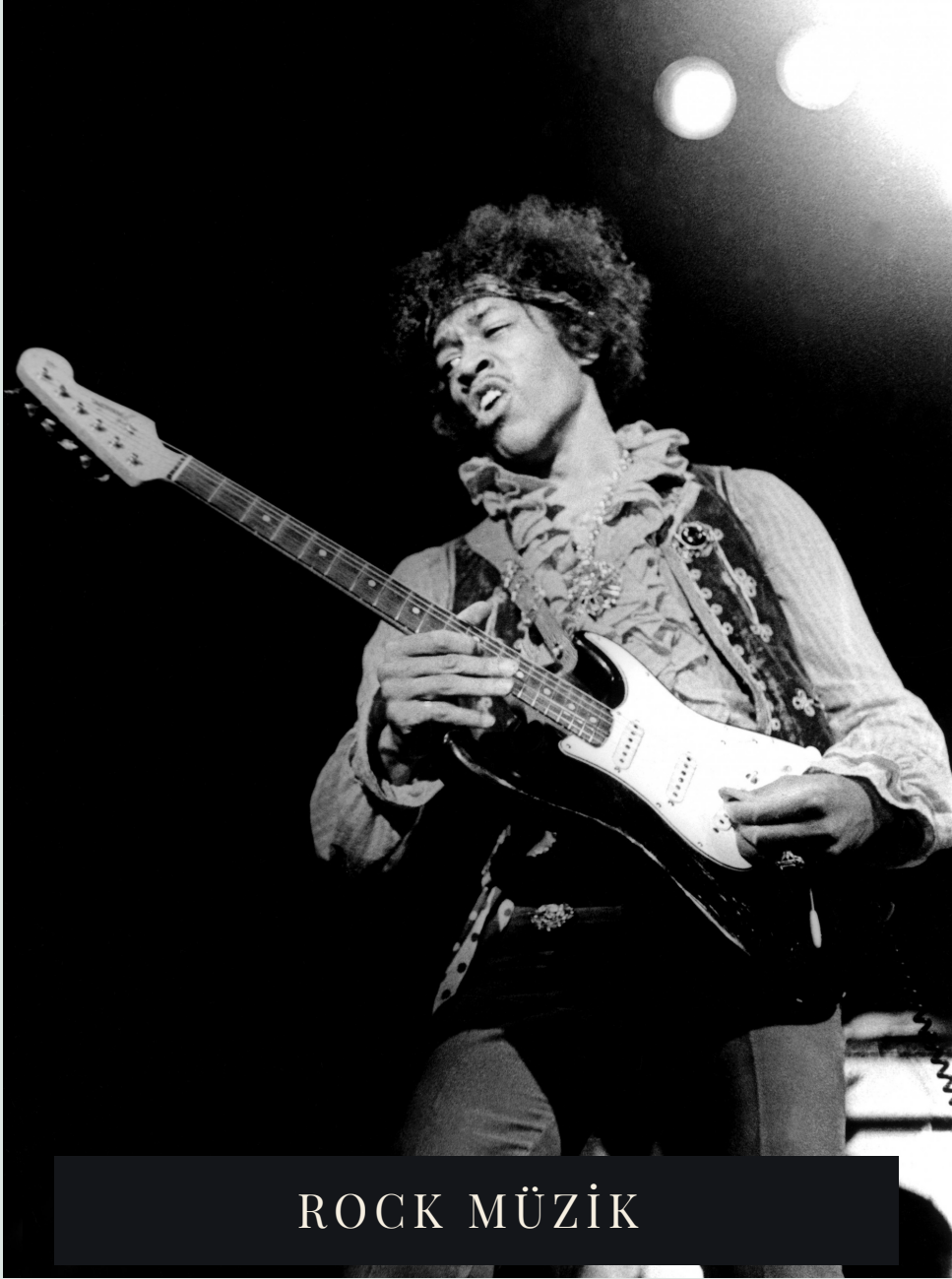
SAYI 2 | OCAK 2021

GENÇ

FAKTORİYEL

EY GENÇ! TİTRE VE ÖZÜNE DÖN!

ROCK MÜZİK

An gelince kaya kadar sert, an gelince pamuk kadar yumuşak;
hem güldürebilen hem ağlatabilen müzik.

Mustafa Kemal Atatürk (1881-1938)

Rahmet ve saygıyla...

GENÇLİĞE HİTABE

Ey Türk gençliği! Birinci vazifen; Türk istiklalini, Türk cumhuriyetini, ilelebet muhafaza ve müdafaa etmektir.

Mevcudiyetinin ve istikbalinin yegâne temeli budur. Bu temel, senin en kıymetli hazinendir. İstikbalde dahi seni bu hazineden mahrum etmek isteyecek dâhilî ve haricî bedhahların olacaktır. Bir gün, istiklal ve cumhuriyeti müdafaa mecburiyetine düşersen, vazifeye atılmak için içinde bulunacağın vaziyetin imkân ve şeraitini düşünmeyeceksin. Bu imkân ve şerait, çok namüsaît bir mahiyette tezahür edebilir. İstiklal ve cumhuriyetine kastedecek düşmanlar, bütün dünyada emsali görülmemiş bir galibiyetin mümessili olabilirler. Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş, bütün tersanelerine girilmiş, bütün orduları dağıtılmış ve memleketin her köşesi bilfiil işgal edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde iktidara sahip olanlar, gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler. Millet, fakruzaruret içinde harap ve bitap düşmüş olabilir.

Ey Türk istikbalinin evladı! İşte, bu ahval ve şerait içinde dahi vazifen, Türk istiklal ve cumhuriyetini kurtarmaktır. Muhtaç olduğun kudret, damarlarındaki asil kanda mevcuttur.

GENÇ!

FAKTORİYEL

ÖNSÖZ

Değerli GENÇ! okurları!

Türk gençleri olarak fikirlerimizi belirtmek ve Türk ulusuna hizmet etmek için çıktığımız yola durmaksızın, yorulmaksızın devam ediyoruz...

Zamanın ne kadar kıymetli olduğunun, sistemli ve istikrarlı bir şekilde kullanıldığında birçok şeyin başarılabilceğinin bilincine varmış gençler olarak " İnsanlara nasıl bir katkıda bulunabiliriz ?","Nasıl daha iyisini yapabiliriz ?" sorularına cevap olarak gördüğümüz GENÇ! dergisini okumaktasınız...

Çevremize bakınca gençlerin pek çok değerli görüşlere sahip olduğunu fakat bu görüşleri dile getirebilecekleri bir ortamın bulunmadığını gözlemledik. Bunun üzerine bu konuda araştırmalar yaptık, çeşitli konularda kaleme alınan dergileri inceledik. Daha sonra da gençlerin görüşlerini, eserlerini yayınlayabileceği bir dergi çıkarma kararı aldık ve uyguladık.

Kısacası : Türk gençlerinin eserlerini, görüşlerini içeren GENÇ! dergisi , Türk ulusunu sanat,bilim,tarih ve edebiyat gibi her konuda yükseltme ve zirveye çıkarma gayesine hizmet etmeyi hedefler!

KADİR EMRE DEMİRBAŞ
KÜRŞAT AKIN
ZEKAİ KOCAİRI

- 4 Rock Müzik.....Kürşat AKIN
- 7 Günümüzde Gençlik ve İzlememiz Gereken
Yol.....Kadir Emre DEMİRBAŞ
- 9 İleri Yürüyor Türk Ulusu.....Kadir Emre DEMİRBAŞ
- 9 Son Yazıtlar.....Raziye KIVILCIM
- 10 Şehitlerimiz.....Fatma AYDIN
- 11 Zehir.....Kürşat AKIN
- 12 Ervah-ı Ezelde.....Zekai KOCAİRİ
- 13 İnsan Tabiatı Üzerine.....Ramazan SARUHAN
- 14 Dolunay II. Bölüm.....Hatice AYYILDIZ

Hazırlayanlar

Kadir Emre DEMİRBAŞ
Kürşat AKIN
Zekai KOCAİRİ
Fatma AYDIN

Yazarlar

Kadir Emre DEMİRBAŞ
Kürşat AKIN
Zekai KOCAİRİ
Fatma AYDIN
Hatice AYYILDIZ
Ramazan SARUHAN
Halide YEŞİLKAYA
Raziye KIVILCIM
Beren Gül GEDİK

ROCK MÜZİK

KÜRŞAT AKIN

An gelince kaya kadar sert ,an gelince pamuk gibi yumuşak ; hem güldürebilen hem ağlatabilen Rock müzik !

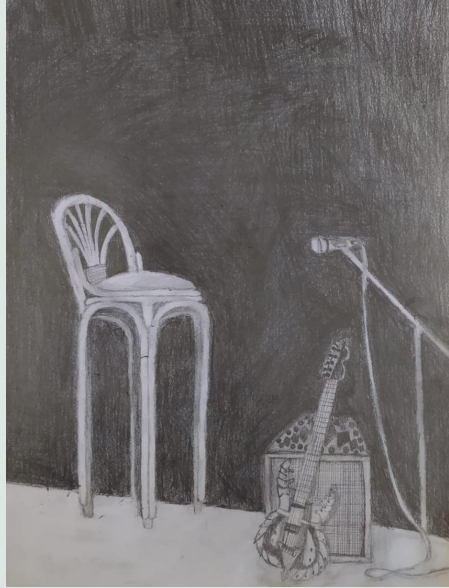
Rock tarihinde şarkıların,sanatçıların hakkında birçok anlamlı hikayeler vardır.Bu hikayeler en kötü günlerini mutluluğa ,en zor en çekilmez karanlıkları aydınlığa çıkarılan hikayesidir...Öncelikle Rock müziği anlamak için Blues müziğin felsefesini, tarihini bilmek gerekir çünkü Rock müziğin temeli Blues'e dayanır. Peki nedir Blues ?

Blues, dört yüz yıllık geçmişi olan bir müzik türüdür. 17.yüzyıldan itibaren tarlalarda köle olarak çalıştırılan Afrikalıların çektiği acının ,hissettiği hüznün,besledikleri umudun bir haykırışı olarak ortaya çıkmıştır.Duyguların müziğe yansımalarının ,aktarılmasının en büyük örneklerindendir Blues.Gitar, bas gitar ,bateri,mızık gibi müzik aletleriyle icra edilir. İlk gerçek Blues melodisiyle yayınlanan Blues parçası Hart Wand'ın "Dallas Blues" adlı eseridir. 1918'de Lloyd Garrett müziğe Dallas'a olan özlemini anlatan sözleri ekledi.

Bildiğim bir yer var, millet beni geçmeyecek
Dallas, Texas, o kasaba, ağlıyorum, oh ağladığımı duy

Ve geri dönüyorum, ölene kadar orada kalmaya
gidiyorum, ölene kadar

Parçadan bir kısım böyledir.Sözlerin diğer bölümlerinde ise yaşadığı sıkıntılardan bahseder.Ünlü Caz müzik sanatçısı Louis Armstrong "Dallas Blues"e 1929'da güzel bir cover yapmıştır.Bu iki versiyonu da dinlemenizi öneririm.

1859 yılında Amerika'nın Virginia eyaletinde John Brown'un önderliğinde köleliğin kaldırılması adına bir isyan başladı.Sonuç olarak 1865 yılında yasal olarak kölelik kaldırıldı.

Köleliğin ortadan kalkmasıyla Blues Amerikan halkında yayılmaya başladı.Amerika'nın birçok şehrine yayılan Blues o şehirlerin kültürüyle de

harmanlanarak yükselmeye başladı."Delta Blues" , "Texas Blues" gibi türler ortaya çıktı.Ayrıca Blues müzik yüksek armoni bilgisi ve enstrüman hakimiyeti gerektirir.

Evet Blues müziğin perspektifine,tarihine göz attık.Şimdi de Rock müziğin doğuşunu ,türlerini ve tarihini inceleyelim.

Rock müzik akımı "Rock'n Roll" ile 1950' lerde başlamıştır.Bu dönemin önemli sanatçıları : Elvis Presley,Chuck Berry ,Gene Vincent ve diğerleridir.Blues ve Caz'dan etkilenen Rock müzikte ana enstrümanlar Elektro gitar, bas gitar ,bateridir .Elektro gitarda "Distortion" efekti kullanılmaktadır.Bu önemli efekti inceleyelim: Distortion, bir müzik aletinin doğal sesinin değiştirilme işlemidir.Önceleri sahnelerde elektro gitar "clean" yani temiz(doğal) tonda kullanılırken seste zamanla(uzun süreli performanslarda) bozulmalar meydana gelmiştir.Bu bozulma yani sesteki sertleşme ilk zamanlarda hoş karşılanmaz iken ileriki zamanlarda insanlar bu tonu sevmiştir.Distortion efektini almak için aletler üretilmiş ve bu ses tonu Rock müzikte yerini almıştır.Hızımızı kaybetmeden Rock müziğin temsilcilerini incelemeye koyulalım...

Rock'N Roll Kralı yani Elvis Aaron Presley... 8 Ocak 1935'te doğmuş 16 Ocak 1977 yaşında hayatını çok genç yaşta kaybetmiştir.20.yüzyılın en büyük kültür simgelerindendir ,müziğe enerjik ve neşeli bir biçimde yaklaşmıştır.Elviz'in müziğe bu yaklaşımı büyük savaşlardan çıkmış,kötü olaylar yaşamış insanlığı neşelendirmiş, coşturmuştur.Elviz bir dönem müzik hayatında herhangi bir hareketliliğin olmamasıyla şoför olmaya karar vermiştir.Fakat insanlar ona boşuna "Rock'n Roll Kralı" demiyor ! Elvizi içindeki müzik sevdasını atamamıştır ve birçok müzik firmasıyla anlaşmış, kendini kanıtlamaya çalışmıştır.Başarmıştır da ...

Elvis, Sun Records ile anlaşarak ilk teklisini("That's All Right") 1954'te çıkarmıştır.iki dakikalık bu parçasında Elvizi'nin tarzı ortaya çıkmıştır enerjik ritimler ,hoş sözler...

Ardından 1955 yılında RCA Records ile anlaşmış "Heart Break Hotel" adlı teklisini , ilk albümü "Elvis Presley"i yayınlamıştır ve ünlenmeye başlamıştır. Elvizi artık televizyonda boy göstermeye ve film teklifleri almaya başlamıştır. İlk filmi "Love Me Tender" çok büyük ilgi görmüştür böylece Hollywood stüdyoları ile tanışmıştır.Elviz sinemaya da ağırlık vermiş ve başarılı bir Hollywood yıldızı olmuştur.Elviz bu denli hızlı yükselirken sağlıksız beslenmesi ve kötü alışkanlıkları sebebiyle 42 yaşında hayata,hayranlarına veda etmiştir.

Rock müziğin büyük öncülerinden Elvizi inceledik.Devam edelim...

1960'larda Rock müzik daha da ünlenmiş, Dünya çapına yayılmış bir müzik olarak karşımıza çıkar.Led Zeppelin , Cream , The Rolling Stones ,The Doors ,The Beatles ,ZZ Top gibi grupların öncülüğüyle Rock müzik altın çağına girmekteydi.Bu dönemde Blues Rock ,Folk Rock,Country Rock gibi melez türler ortaya çıkmıştır. Blues Rock adından da anlaşılacağı gibi Rock ve Blues müziğin esintilerini içeren bir türdür.Bu tür Heavy Metal ve Hard Rock'a ilham olmuştur.En çok bilinen Blues Rock grupları

sanatçıları Janis Joplin,Gary Moore,Stevie Ray Vaughan, Jimi Hendrix, Led Zeppelin'dir.Burada Led Zeppelin'e ayrı bir parantez açmamız gerekir.Rock müziğin en önemli gruplarından Led Zeppelin , "Stairway to Heaven" , "Black Dog", "Kashmir", "Whole Lotta Love" gibi şarkılarla dünyaca ün yapmıştır.Led Zeppelin Hard Rock ve Heavy Metal'in atalarındandır .1970 li yıllarda Rock dünyasına damgasını vurmuştur.Led Zeppelin'in efsane şarkısı "Stairway to Heaven" milyonlarca kez dinlenmiştir.Rock dinleyen neredeyse herkes bu şarkıyı bilir.Bunun sebebi ise Robert Plant'ın mükemmel yorumu , Jimmy Page'nin tuşesi ,sözlerin duygusalıdır. Ayrıca Zeppelin'in tam olarak Hard Rock ya da Progressive Rock gibi tek bir türe bağlı kalmamış ve yeni nesil rock müzikseverler üzerinde de duygusal bir etki yaratabilmiştir.1980 yılında Berlin'de sahne alan Led Zeppelin "Stairway to Heaven"i 15 dakika boyunca seslendirmiştir,dinleyicileri büyülemeyi başarmıştır.

Görüldüğü üzere Rock çok büyük bir tarihi olan bir müziktir.Birçok alt türü vardır hepsi de birbirinden güzel ve çekicidir.Şimdiyse Hard Rock'a geçiyoruz devam ...

Hard Rock diğer adıyla Heavy Rock, agresif vokallerin, sert gitar ritimlerinin, uzun gitar sololarının bulunduğu Rock türüdür. Guns'n Roses ,Led Zeppelin ,AC/DC,Jimi Hendrix,Def Leppard,Europe,Queen,Van Halen gibi gruplar bu tarzda müzik icra etmişlerdir.

1985 yılında Amerika'da kurulmuş bir Rock grubu Guns'n Roses Hard Rock türünde dünyaca ünlü eserler vermiştir.Lead gitarda Slash , vokal olarak Axl Rose'un olduğu grup oldukça büyük başarılar elde etmiştir.Bu başarılarından biri Grubun ilk albümü "Appetite For Destruction"dan "Sweet Child O' Mine" şarkısıdır.Ayrıca bu albüm dünyada en çok satan çıkış albümüdür."Sweet Child O' Mine" günümüzde 1,3 milyar tıklamaya ulaşmıştır. Şarkı sözleri, Axl Rose'un üzerinde çalıştığı bir şiiirden ortaya çıktı.Şarkıyı kız arkadaşı Erin Everly'ye yazdı.Axl Rose çok kötü bir çocukluk geçirmiştir buna rağmen "her şeyin parlak mavi gökyüzü kadar taze olduğu" yazmıştır ve çocukluk anılarını dile getirmiştir.

1968 ' de İngiltere'de kurulmuş İngiliz Rock Grubu Deep Purple aynı şekilde Hard Rock türünde sanat icra eden önemleri gruplardandır.Gitarist Ritchie Blackmore, solist ve söz yazarı Ian Gillian'ın ve tüm grup üyelerinin uyumu ile büyük başarı elde etmişlerdir.İlk albümleri olan "Shades Of Deep Purple" çok az satmış ve listelerde yer alamamıştır.Ve gelecek Rock tarihinin kült şarkılarından "Smoke On The Water"ın hikayesine...İsviçre'de "Machine Head" albümünün kayıtlarını yapmaya başladıkları dönemde grup, stüdyo ortamından biraz uzaklaşıp eğlenmek için göl kenarındaki bir Casino'yu kiraladı. Deep Purple üyelerinin de izlediği bir konser sırasında hayranlardan biri elindeki işaret fişeği tabancasını ateşleyince Casino'nun ısıtma sistemi alev aldı ve konser yarıda kesilip dinleyicilerin panik olmadan dışarıya çıkarılması sağlandı.Hatta konserde performans sergileyen Frank Zappa'nın gitarı ile

camları kırarak seyircilerin tahliye edilmesi için uğraştığı söylenir. Casino'nun tamamen kül olduğu yangında kimse hayatını kaybetmemiştir ve trajik olay birkaç kişinin yaralanmasıyla atlatılmıştır. Yangın sırasında Casino'nun yanındaki Geneva Gölü'nün üstü tamamen dumanla kaplanmıştı ve şarkının ismi su üzerinde duman yani "Smoke On The Water" olmuştur. Deep Purple "Child In Time", "Soldier Of Fortune", "Highway Star", "Hush" gibi birçok şarkıda da başarı yakalamıştır. Rock tarihinde bunlar gibi daha çok olaylar yaşanmış efsane gruplar ortaya çıkmıştır. Hepsinden bahsetmek elbette mümkün değil. Yavaştan Metal müziğe geçelim...

Heavy Metal 70'lerin başlarında ağırlıklı olarak Amerika ve İngiltere'de ortaya çıkmış , sert gitar riffleri, soloları, davul ritimleri ve genellikle scream vokalleri ile Ağır metal olarak bilinir. Bu türün temellerini Led Zeppelin , Deep Purple gibi gruplar atmıştır. Ama ilk Heavy Metal grubu Black Sabbath'tır. Black Sabbath'ı zamanla Metallica, Judas Pries, Iron Maiden, Motörhead ,Rainbow gibi gruplar izlemiştir ve Heavy Metal'i icra etmiştir.

Black Sabbath 1968 yılında Birmingham'da lead gitarist Tony Iommi , bas gitarist Geezer Butler ,vokalist Ozzy Osbourne ve davulcu Bill Ward tarafından kurulmuştur. Black Sabbath ilk albümü "Black Sabbath" İngiltere'de Vertigo Records, Amerika'da Warner Bros. Records tarafından yayınlandı. Heavy Metal türünün ilk albümüdür ve albüm sekiz adet parça içermektedir.

Black Sabbath kısa sürede "Paranoid" ve "Master Of Reality" gibi oldukça ünlü ve büyük başarı yakalamış albümleri piyasaya sürdü. Black Sabbath'ın kurucu üyelerinden ve lead gitarist Tony Iommi'nin ilginç bir hikayesi vardır. Tony 17 yaşındayken yaşadığı bir iş kazası sonucunda sağ elinin yüzük ve orta parmak uçları koptu. Bu durum Tony'nin gitar çalmasına engel olamazdı. Parmak uçlarına plastik bir aparat takarak gitar çalmaya devam etti ve asla pes etmedi. Şu an kendisi "Riff Master" olarak tanınan üretken bir gitaristtir. İçinde bulunduğumuz durum ne kadar kötü olsa da sevdiğimiz işin asla peşini bırakmamamız gerektiğinin, sevginin çok kudretli bir duygu olduğunun kanıtıdır bu olay...

Grubun vokalisti Ozzy Osbourne 1979 gruptan ayrılmıştır. Ozzy Osbourne kariyerine bireysel, solo şekilde devam etmiştir ve Black Sabbath'taki başarısının yanı sıra "Crazy Train", "No More Tears" gibi efsane eserlere de imza atmıştır. Rock müzik tarihine adını yazdırmıştır. Ozzy'nin yerine Rainbow'un eski vokalisti Rock müziğin efsanelerinden Ronnie James Dio gruba vokal olarak dahil olmuştur. Dio Black Sabbath ile beraber 1980 yılında yine çok beğenilmiş "Neon Knights", "Children of the Sea", "Heaven and Hell" gibi parçaları içeren "Heaven and Hell " albümünü

çıkarmıştır.

Ronnie James Dio ; Black Sabbath, Rainbow gibi gruplar çok büyük başarılarla imza atmıştır bunların yanında kendi solo kariyerinde de başarılı olmuştur. "Holy Diver", "Rainbow In The Dark", "Don't Talk to Strangers" gibi eserleri çok ilgi görmüştür. Ayrıca Dio Heavy Metal'in yani genel olarak Rock müziğin işareti, simgesi olan "Devil Horn" (boynuz işareti) u popüler yapan kişidir. Dio Rainbow grubunda da "Since You Been Gone", "Man On The Silver Mountain", "The Temple Of The King " gibi başarılı eserler vermiştir. Ayrıca Müslüm Gürses - Affet parçasının melodisi Rainbow'un "The Temple Of The King" eserinin melodisidir. Müslüm Gürses bu parçaya içten sözleri ve eşsiz sesiyle güzel bir cover yapmıştır. İki eseri de dinlemenizi öneririm.

Black Sabbath haricinde Heavy Metal türünde eserler vermiş diğer grupları da inceleyelim. Judas Priest Heavy Metal 'in en büyük , en tanınmış gruplarından. Vokalist Rob Halford ,Gitarist Richie Faulkner , davulcu Scott Travis'in müthiş uyumu ; şarkıların özgünlüğü ve üyelerin yılmazlığı ile büyük başarılar elde etmiş ,ün kazanmışlardır. Grup 1969 yılında İngiltere'de kurulmuştur. Judas Priest'in ilk albümü "Rocka Rolla " 1974 yılında çıkmıştır .İleriki dönemde çıkacak Judas Priest albümlerinden sertlik bakımından farklı olan bu albüm fazla başarı elde edememiştir. Grubun ilk başarılı albümü 1980 yılında çıkan "British Steel "dir. Bu albüm içinde Metal tarihinin en ünlü şarkılarından "Breaking The Law", "Living After Midnight " gibi parçaları içerir. Albüm içerisindeki "Metal Gods" şarkılarına ithafen hayranları kendilerine "Metalin Tanrıları" der. Judas Priest oldukça üretken bir gruptur. 1982 yılında "Electric Eye", "Devil's Child", "Riding On The Wind" gibi efsane şarkıları içeren "Screamig For Vengeance" albümünü çıkardılar. Ardından 1990 yılında "Painkiller" albümüyle tekrar yükselişe geçmişlerdir. Painkiller albümü teknik açıdan oldukça zengin bir albümdür. "Metal Meltdown", "Painkiller", "Night Crawler" gibi metal müzik hayranlarının vazgeçilmezi olan bir sürü parça içeren bu albüm Judas Priest 'in diskografisinin altınıdır. Bu albümler gibi başarı elde eden birçok albüm üretmiş bu grup günümüzde hala müziğe devam etmektedir. Hatta grubun Falcon lakaplı gitaristi Richie Faulkner 26 Eylül 2021 tarihinde Louisville konserinde efsane parça Painkiller'in solo bölümünü çalarken kardiyak aort diseksiyonu geçirmesine rağmen soloyu tamamlıyor ve hastaneye kaldırıyor. Richie şu an gayet iyi durumda sosyal medya hesabından canlı yayın açarak hayranlarına gitar çalıp sahnelerle yakında geri döneceğini bildirdi.

Heavy Metal müziğin daha onlarca büyük temsilcisi vardır hepsinin müziği birbirinden güzeldir. Heavy Metal'i de tanıdıktan sonra Metal müziğin diğer türlerine bakalım...

Trash Metal , metal müziğin en agresif türlerindedir. Hızıyla, davul tempolarıyla , "Shredding" tarzı hard gitar sololarıyla, agresif vokalleriyle Heavy Metal ve diğer türlerden ayrılan, geniş bir kitleye hitap eden bir türdür. Trash Metal şarkıların konuları değişiklik gösterse de genel olarak toplumsal sorunlardan bahsedilir. Savaş karşıtlığı, adaletin herkes için sağlanması görüşleri hakimdir. Trash Metal'in en büyük temsilcileri

"Metallica" , "Megadeth" , "Slayer", "Anthrax" gruplarıdır. Hatta bu gruplar "The Big Four" aynı zamanda büyük dörtlü olarak adlandırılır. Farklı zamanlarda "The Big Four" konserleri altında dört grup da aynı sahnede performans sergilemiştir. Bu grupların dışında "Kreator", "Exodus", "Iron Maiden", "Testament", "Overkill" gibi gruplar da başarılı Trash Metal gruplarıdır.

Metallica en başarılı ve en ünlü Trash Metal grubudur. Grubun davulcusu Lars Ulrich ve efsane vokalist James Hetfield grubun kurucu üyeleridir. Gruba bas gitarist olarak Clifford Burton, lead gitarist olarak da Dave Mustaine alınmıştır. Grup 1983 yılında ilk albümleri "Kill Em All" u piyasaya sürmüştür ve bu albümle büyük başarı elde etmişlerdir. İlk parçaları ise "Hit The Lights "dir. Her şey güzel giderken lead gitarist Dave Mustaine'nin kötü alışkanlıkları sebebiyle grup üyeleriyle tartışması grubun huzurunu kaçırmıştır. Dave Mustaine gruptan kovulmuştur. Dave Mustaine ileride kuracağı Megadeth grubuyla Trash Metalin tarihine adını altın harflerle yazdıracaktır.

Metallica 1984 yılında "Ride The Lightning" adlı albümünü çıkararak üne ün katmıştır. "Fade To Black", "For Whom The Bell Tolls", "Fight Fire With Fire" gibi metal müziğin en ünlü parçalarını içerir. Ardından "Master Of Puppets" albümünü 1986 yılında yayınlayan Metallica kendini kanıtlamış dünyaca tanınmaya başlamıştı. Albümün "Master Of Puppets" adlı parçasının giriş riffi down pickig tekniğinin en bilinen şarkısıdır. Ayrıca "Battery", "Orion" , "The Thing That Should'nt Be" gibi ünlü parçaların bulunduğu albümdür. Metallica 1986 yılında Damage Inc. turunun Avrupa ayağı için yola çıktıklarında yoldaki buzlanma sebebiyle araç şarampole yuvarlanmış, grubun bas gitaristi Cliff Burton camdan fırlamış ve 24 yaşında hayatını kaybetmiştir. Bu trajik

olayda grubun diğer üyelerine zarar gelmemiştir. Metallica duydukları derin hüzne rağmen müziğe devam etmiş yeni başçuları Jason Newsted ile "...And Justice For All" albümünü yayınlamışlardır. Albüm yine her Metallica albümünde olduğu gibi çok ilgi görmüş "One", "To Live Is To Die" gibi müthiş parçalar içermektedir. Metallica'nın "One" adlı parçasının hüznünlü bir hikâyesi vardır. Şarkının konusu Amerikan Drama filmi "Johnny Got His Gun" dan alınmıştır. Hikâye genel olarak şöyledir: Birinci Dünya Savaşına katılan Johnny adlı genç bir gece cephede kaybolur. Savaş anında bir bombanın oluşturulduğu bir çukura girer çünkü bir inanışa göre aynı iki yere düşmez. Fakat Johnny'nin üzerine bomba düşer ve hastaneye kaldırılır. Hastanede Johnny kolunu, bacaklarını, görme, konuşma gibi duygularını kaybettiğini anlar. Günleri vücuduna vuran güneşin ısıyla sayar. Ve rüyalarında bazı insanlarla iletişim kurar.

Johnny'nin çektiği acılarını, hislerini şarkıda şu şekilde anlatmışlardır:

I cant remember anything
(Hatırlayamıyorum hiçbir şeyi)
Cant tell if this is true or dream
(Söyleyemem bu rüya mı gerçek mi)
Deep down inside i feel to scream
(Çığlık atmak istiyorum içimin derinlikleri)
This terrible silence stops me
(Bu korkunç sessizlik durduruyor beni)
Now that the war is through with me
(Şimdi savaş benim içimde)
Im waking up i can not see
(Uyanıyorum ama göremiyorum)

Yine çok üretken bir grup olan Metallica "Load", "Reload", "Black Albüm" gibi birçok başarılı albüme imza atmıştır. Günümüzde müziğe hala devam etmektedirler.

Trash Metal de bu şekildeydi. Death Metal ile devam ediyoruz...

Trash Metal'in daha da ekstrem bir türü olan Death Metal'i , Chuck Schuldiner

'in kurucusu olduğu "Death" adlı metal grubu yükseltmiştir. Death Metal'de brutal vokal, sıradışı ve sert gitar riffleri kullanılır bu özellikler Death Metal'i diğer türlerden ayırır. Children Of Bodom , Arch Enemy , Kreator , Death , Gojira gibi gruplar Death Metal'i hala icra eden gruplardır.

Death grubunun hem vokalisti hem de gitaristi olan Chuck Schuldiner'in Aralık 2001'de vefat etmesiyle Death Metal hayranları hüzne boğulmuştur. Death'den sonra 1993'te kurulmuş Children Of Bodom Death Metal'in bayrağını devraldı ve büyük bir ün kazandı. "Follow The Reaper" , "Are You Death Yet?" gibi başarılı albümlerle yoluna hızla devam eden grubun hem lead gitaristi hem de vokalisti olan Alexi Laiho 2020 yılının Aralık ayında hayatını kaybetmiştir. Bu gruplar talihsiz olaylar yaşamalarına rağmen hala müziğe devam etmektedir.

Blues'u , Hard Rock'ı , Metal türlerini inceleyip Rock müziğin derinlerine indik ; ne kadar yorucu bir yol olmuş olsa da bu müziğin felsefesini , tarihini anlama yolunda bir adım atmış olduk.

GÜNÜMÜZDE GENÇLİK VE İZLEMEMİZ GEREKEN YOL

KADİR EMRE DEMİRBAŞ

Malumdur ki; günümüz koşulları biz gençler için pek iç açıcı değil. Son dönemde yaşadığımız küresel pandemi ve ekonomik kriz biz gençlerin psikolojisi çokça etkiledi. Gözlemime göre; son zamanlarda yaşadığımız bu sorunlar gençlerin sadece psikolojilerini değil, fikirleri, hayalleri, milli duyguları gibi pek çok şeyi de derinlemesine etkiledi. Peki bu koşullarda neler yapabiliriz? Gençler olarak zorluklara bakışımız ne olmalı?

Öncelikle şunu söylemeliyiz ki; Biz Türk gençliği olarak çok güçlü ve avantajlıyız. Çünkü biz kendimizi geliştirmek ve başarılı olmak için çok fazla zamana sahibiz. Mustafa Kemal Paşa, “Ey Türk genci, muhtaç olduğun kudret damarlarındaki asil kanda mevcuttur.” sözüyle sahip olduğumuz kudreti ve potansiyeli belirtmiştir. Bu yadsınamaz bir gerçektir ki; biz şimdiden kendimizi geliştirir, yarınlara hazırlanırsak başaramayacağımız, değiştiremeyeceğimiz hiç bir şey yoktur.

Önemli bir husus ise; ahlakıdır. Ahlak, bir neslin yetişmesinde dolayısıyla ulusun kalkınmasında çok büyük bir öneme sahiptir. Mustafa Kemal Paşa, “Bir ulus ekonomik zenginlikle değil, ahlakla ölçülür.” diyerek ahlakın önemine vurgu yapmıştır. Ahlak olmadan neslin sağlam yetişmesi mümkün olmayacak, bu yüzden ulusumuzun kalkınması da sekteye uğrayacaktır. Malumdur ki; Sağlam nesil ancak ve ancak ahlakla yetişir. Yani şartlar ne olursa olsun, ekonomik imkanlar ne kadar daralırsa daralsın; Gençlik ahlaktan ödün vermemelidir. Ahlaklı nesil geleceğin Büyük Türkiye’sini inşaa edecek, kötü şartlarını iyileştirecek nesildir.

Üzüntüyle söylüyorum ki; Gençlikte çokça bulunan düşüncelerden biri, “Yurt dışına gidip orada yaşayalım.” düşüncesidir. Bu düşünce ekonomik şartlardan dolayı gençlere tatlı gözükse de aslında bu düşünce çok zararlı bir düşüncedir. Çünkü gençliğin ülkesini ,sırf ekonomik sebepler için, hiç düşünmeden terk etmeyi düşünmesi tam anlamıyla bir felakettir. Şunu belirtmeliyiz ki; Eğitim almak, kendini geliştirmek veya farklı yerler de görmek maksadıyla yurtdışına çıkmak gelecek için faydalıdır. Fakat sırf ekonomik sebepten öz vatani bırakıp yabancı bir yere gitme düşüncesi, milli bilincimize fazlasıyla aykırıdır. Çünkü ekonomik sebepler ülkeyi terketmek için gerekçe olamaz. Bu kötü şartları değiştirebilecek olanlar yine bizleriz. Şartlar kötüyse bunu düzeltip bir sonraki nesle daha iyi şartlar sunmak için çalışmalı, sadece şahsi çıkarlarımızı değil toplumumuzu düşünmeliyiz. Çünkü bizler ülkemizde bulunan bu kötü şartları düzeltmek için çalışmazsak bunu yapabilecek başka kimse yoktur. Şu unutulmamalıdır ki; Bundan bir asır önce atalarımız kat kat kötü şartlara rağmen umudunu

kaybetmeden bu cumhuriyeti kurdu ve bize emanet etti. Bu yüzden gençlik olarak biz; geçici keyiflere takılmadan atalarımızın mirasına sahip çıkmalı, vazifelerimizi yerine getirmeliyiz. Gençlerin en kudretlisi olan Türk gençliği olarak, iyi düşünmeli ve kolaya kaçmak yerine başarabildiklerimize odaklanmalıyız.

Türk gençliği yola çıkarken Mustafa Kemal Paşa'yı iyi dinleyip anlamalı ve yoluna durmadan devam etmelidir. Paşa'nın dediği gibi "Cebren ve hile ile aziz vatanın bütün kaleleri zapt edilmiş olabilir. Bütün bu şeraitten daha elim ve daha vahim olmak üzere, memleketin dâhilinde iktidara sahip olanlar, gaflet ve dalalet ve hatta hıyanet içinde bulunabilirler. Hatta bu iktidar sahipleri, şahsi menfaatlerini müstevlilerin siyasi emelleriyle tevhit edebilirler."*. Fakat tüm bunlar Türk gencinin yolunu şaşması için sebep olmamalıdır. Gençlik vatanını terkedip yüz çevirmemeli, Atası Mustafa Kemal Paşa'nın fikirleri rehberliğinde, şahsi menfaatleri öbür tarafa atarak milli ülküye yürümelidir. Her şeye rağmen umutlu olmalı, başarılı olacağı zamana kadar kendini geliştirmekle meşgul olmalıdır. Malumdur ki; zamanı gelmeden hiç bir çiçek açmaz fakat zamanı gelene kadar o çiçeği iyi sular, bakarsan zamanı gelince muntazam sonuçlara ulaşmak mümkün olur.

Değerli arkadaşlar; şunu unutmayalım ki , biz çok şey başaracak güçteyiz. Bu gücümüzü yitirmeyelim, kendimizi geliştirelim. Ve Türk gençliği olarak birlik olmaktan hiç bir zaman birlik olmaktan vazgeçmeyelim. Mustafa Kemal Paşa'nın dediği gibi; "Bir ulus, sımsıkı birbirine bağlı olmayı bildikçe yeryüzünde onu dağıtabilecek bir güç düşünülemez."

* Gençliğe Hitabe'den

İLERİ YÜRÜYOR TÜRK ULUSU

KADİR EMRE DEMİRBAŞ

Yağı fırsat arıyor basmaya Türk yurdunu,
Can atıyor hemen öldürmeye milli ruhunu.
Ne yaparsa yapsın, millet yener kafir güruhu .
Durmadan yılmadan, ileri yürüyor Türk ulusu.

Cihan uğraşiyor ulusun belini bükmeye,
Durmadan çabalıyor belini yere vurmaya,
Tüm acun duysun ki; Ettiğiniz her şey nafile.
Durmadan yılmadan, ileri yürüyor Türk ulusu.

Bozkurtlar, yurdun dört bir yanında bekliyor,
Vatanı ölümüne Satt-ı Müdaafa için.
Farzet ki; tüm dünya birleşip topyekün geliyor,
Sonuç yine malum, çünkü her şey vatan için.

Medeniyetin ateşi Türk yurdunda yanıyor,
Türk toplumu medeniyet ateşini harlıyor,
Genç bozkurtlar, Türk'ün geleceği için yetişiyor.
Durmadan yılmadan, ileri yürüyor Türk ulusu.

SON YAZITLAR

RAZİYE KIVILCIM

Ölüm müdür seninle yaşanılacakları anlamlandırın
Yalnızlık mıdır asileri kandıran
Anlamsız bakışlar mıydı şarkıları anlamlandırın
Gökyüzü müdür yıldızlar parlasın diye kendini karartan

Baharda açan masum gelincik ve papatya
Hafif esen rüzgar mıydı yanan yangınlarda
Bilmem yaşanılır mı bilinen sırlarla
Seviyor sevmiyor diye heba edeceksin sonunda
Son olsun bu mısralar bendeki sana

Artık aklımda kalmasın güzel hatıralar
Uykularım kaçmasın soğuk ve küskün dağlara
Onlar kim ki yakalayacak
Yakalayamam ben sihirli kanatlarım olsa da

ŞEHİTLERİMİZ

FATMA AYDIN

Öyle birileri var ki birçoğumuzun onlardan haberi yok. Oysaki onlar bizim için bir an bile düşünmeden canlarını verdiler. Onlar kim mi? Şehitlerimiz...

Biz Türkler hiçbir zaman esaret altında yaşamayı kabul etmeyen bir milletiz. Ve yüzlerce yıldır bunun için mücadele ediyoruz. Şehitlerimiz bu mücadelenin hep en önde olanları oldular. Hiç düşünmeden başkasının öksüz yetim kalmaması için kendi yavrularını öksüz yetim bıraktılar. Başkasının annesi, babası ağlamasını diye kendi anne babalarını gözleri yaşlı bıraktılar. Bu kahraman kişilerin adı hep değişti. Ahmet, Mehmet, Ali, Ömer, Şahin, Gülşah, Demet... Evet isimleri değişti ama hepsinin yürekleri vatan sevdası ile doluydu. Bu güzel insanlar; hepsi de seçilmiş temiz yürekli, gözü kara, cesaretli kahramanlar. Onlar şuan en güzel mertebelerden birindeler. Ve öyle sanıyorum ki çok da mutlular. Bizim bu noktada düşünmemiz gereken bir şey var: Onlar eğer bizim için canlarını verdiyseler bizler de onlara layık olmaya çalışmalıyız. Ancak ne yazık ki bazı hadsizler var ki. Bu kahraman insanlara minnettar olmak yerine onlar hakkında ileri geri konuşuyorlar. Bizler böyle insanların karşısında olmalıyız. Onların aksine şehitlerimizin emaneti olan vatanımızı onlar gibi gerekirse canımızı verecek şekilde sevmeliyiz.

Ne de olsa ateş düştüğü yeri yakıyor. Bizler haberlerde gördüğümüz zaman üzülüyoruz ve biliyorum ki birçoğumuzun gözleri doluyor. Ama ne yazık ki unutuyoruz. O kahramanları da unutuyoruz o kahramanların ailelerini de. Unutmayalım. Çünkü eğer biz şu anda rahat bir şekilde evimizde çok sevdiğimiz ailemizle beraber oturuyorsun bunu bedelini ödeyen birileri var. Ve onlar vurulduklarında değil unutulduklarında ölürler. Bu yüzden onları aklımızdan hiçbir zaman çıkarmayalım.

Sadece vatanımızı onlar gibi severim ve sahip çıkarım. Çünkü bizim Türkiye'mizden başka gidecek bir yerimiz daha yok. Emin olalım ki vatanımız için çalışıp çabalarsak şehitlerimiz de bizleri gördüklerinde çok mutlu olacaklar.

*"Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyiniz
bilakis onlar diridirler fakat siz fark edemezsiniz."*

Bakara Sûresi, 154. Ayet

ZEHİR

KÜRŞAT AKIN

Zincirlere vurulmuşsun, tutuklusun karanlığa
Bir kere dönsen yüzünü ,doyamazsın aydınlığa
Sevgiye, mutluluğa , ışığa ihtiyacın varken
Çekmişler seni hüznü , zehre ,karanlığa cebren

Umutsuzluğa kapılmışsın , bulamıyorsun bir yol
Gözlerin âma ,bedenin âlil ,ruhun bir mahkum
Damarlarında zehrin menfi tesiri gezerken kol
Sen ve ailen sevinçten ,huzurdan,neşeden mahrum

Gün ışığıyla uyanmayı, kurtuluşu istersin
Toplayıp da cesaretini, kılıcını bilersin
Kurtuluşa, aydınlığa doğru bir adım atmışken
Karanlığa , kötülüğe esir olur yenik düşersin

Lakin nasıl alabilirler senden hürriyetini
Kır zincirleri ,aydınlık karanlığı iradenle
Duman mı ? Zehir midir belirleyen vaziyetini?
Sızmış siyahlar bembeyaz yüreğine müsaadenle

Karanlığa karşı ,umutsuzluğa karşı yak ışık
Göreceksin ki aydınlık seninle en yakışık
Yarınların için mücadeleye başladığın an
Dağılacak o zehirli dumanlar başını saran

Batmış ,doğamamış bir güneş gibisin şafağından
Bilmiyorsun ki çevren, ailen mahrum ışığından
Fakat bir gün idarene alacaksın iradeni
O gün bağımsız olup kurtulacaksın şafağından

ERVAH-I EZELDE

ZEKAİ KOCAİRİ

*Ervah-ı ezelde levh-i kalemde
Bu benim bahtımı kara yazdılar
Bilirim güldürmez devri alemde
Bir günümü yüz bin zara yazdılar*

*Dünyayı sevenler veli değildir
Canı terkedenler deli değildir
İnsanoğlu gamdan hali değildir
Her birini bir efkâra yazdılar*

*Bulmadık şadlığın iradesini
Çekerim bu gamın ziyadesini
Herkes dostu verdi ifadesini
Bizimkini rüzigara yazdılar*

*Nedir bu sevdanın nihayetinde
Yadlar gezer yarin vilayetinde
Herkes diyarında muhabbetinde
Bilmem bizi ne civara yazdılar*

*Aşk benimle eyler daim kıl ü kal
Daha sabretmeye kalmadı mecal
Derdim taksimlara kıldım arzuhal
Dedi ki öz bahtın kara yazdılar*

*Kadrimi bilmeze eyledim minnet
Derdimi artıran görmesin cennet
Sarraflar verdiler yarı bin kıymet
Benim kıymetimi nere yazdılar*

*Gönül gülşenimde har oldu deyi
Hasretlik cismimde var oldu deyi
Sevdiğim sevdiğin pir oldu deyi
Erbabı gazezler yare yazdılar*

*Döner mi kavlinden sıdki sadıklar
Dost ile dost olur bağı yanıklar
Aşk kaydına geçti bunca aşıklar
Sümmani'yi derkenara yazdılar*

Burada Sümmani'den bir bahsedelim. Sümmani , 11 yaşında iken bir rüya görür. Rüyasında pirlere elinden bade içer , mahlası olan Sümmani kendisine bildirilir, ayrıca Gülperi adlı kızı görür ve aşık olur. Aynı rüyada pirlere ona iki rekât namaz da kıldırır. Sümmani ; Kafkasya'dan Hindistan'a kadar çeşitli yerlere gider , âşıklılığını icra eder ve diğer âşıklarla fasillere girer.

Şiirlerine bakmak gerekirse , dili Karacaoğlan gibi şairlerin dilinden daha ağırdır. Genellikle aşk , tabiat , ölüm , hasret gibi konular işler. Toplamda 225 koşma , 37 semai , 5 destan , 7 atışma , aruz vezniyle gazel , musammat , müstezad ve 9 divan şiiri bulunur. Şiirlerindeki öğütler , lirik ve ahenkli yapı halk tarafından sevilmesini sağlamıştır. Şiirleri günümüzde Erzurum – Artvin arası bölgede “ Sümmani Ağzı “ denilen bir ezgiyle söylenir. Şimdi sıra bu türküyü yorumlamaya geldi. Ervah-ı Ezel, ruhların ilk yaratıldığı zamandır. Ervah ruh, ezel ise başlangıcı belli olmayan, öncesizlik anlamına gelir. Buna “kâlû belâ” da denir. Levh-i kalem ise , ruhların Tanrıya söz verdikleri , bağılılıklarını sundukları zamandır. Yani ; ruhların ilk yaratıldığı , Tanrıya söz verdiğimiz zamandan beri = Ervah-ı ezelde levh-i kalemde.

Devr-i alem = dünyadaki zaman

Zar = sıkıntı

Şadlık = mutluluk

Kıl ü kal = dedikodu

Taksimdar = malî eşit bölüştüren kimse

Arzuhal = istek

Gülşen = gül bahçesi

Har = diken

Erbab-ı gazez = kin tutanlar

Halî = boş

Yad = yabancı

Sıdki sadık = sözünü tutan

Derkenar = sayfanın en altındaki küçük yazı

İNSAN TABİATI ÜZERİNE

RAMAZAN SARUHAN

İnsan varlığı ve ihtiyaçları nedeniyle hiçbir şeyi öz hali ile kullanmaz. Madenleri bile; altını, demiri, çeliği, bakırı hepsini kimyasal değişimlere uğratarak onları değiştirir ve onları ihtiyacımız olan şekle sokarız, onları değiştirir ve özlerini bozarız. Sadece bunu yapsak yine; onlara yeni benlik verir ve onları bile tekrar tekrar değiştiririz. Bu olay garip değil aslında alışık. Her şey bizim gibi davranıyor, halbuki bizim olmayan çok şeyi sahiplendik, yeni şeyler ürettik ve değiştirdik ki elimize yüzümüze bulaştırdık. Sınırsız güç için nükleer enerji kullandık, Çernobil Felaketi meydana geldi. Uzayla ilgili araştırmalara gereğinden fazla araç gönderdik, uzay çöplüğü oluşturduk. Hepsi gereğinden fazla şey denediğimiz için. Bunları kusursuz yapmayı denemeden denedik. Bunlar aslında gelişim için önemli olsa da henüz buna hazır değiliz, hazır olur muyuz da bilmem. İnsan kendini yok etmeyi çok seviyor. Kitle imhalara kadar seven bir varlık. Hoş, bunu bir daha bir kaç kez yapsa da şu anki görünen olaylar sonucunun devasa olabileceğini gösteriyor. Görür müyüz ya da dünya dayanır mı bilmem, sanmam da; iki türlü de kendi kendimizin sonunu getireceğiz ama bu kadar karamsar olmaya da gerek yok. Buluşlarla bunların da önüne geçebiliriz. Mesela; Elon Musk'ın Mars'ta yaşam kolonileri kurma projesi, insanlara daha güzel bir gelecek vaat ediyor. Ya da Google şirketi, insanların geleceğini emin ellere almak için robot işçiler üretmeye çalışıyor ama bu konu da muallakta çünkü artan nüfusun iş gücü de artıyor ama bunları makineler karşılar insanlardaki yoksulluk maksimum seviyeye ulaşır, yani yine zenginler kazanır, fakirler kaybeder. Yani işin kısası insan tabiatı öyle gariptir ki, öyle doyumsuzdur ki; kendini her türlü zarara uğratarak kendi ırkına ihanet eder, yükselişini sağlamak için batırır...

*"Doğa insan olmadan da yaşar
ama insan doğa yok olduktan sonra yaşayamaz."*

Paul Ehrlich

DOLUNAY – II. BÖLÜM : NYKS

HATİCE AYYILDIZ

“Hayat çok da zor değildi aslında, etrafında seni gerçekten seven insanlar varsa...”

-Hemera Ghrel-

Ben Hemera. Hayatı boyunca hep dışlanan, yapayalnız kız... Doğduğum günden beri öz babam tarafından bile sırf erkek olmadığım için istenmemiştim. Annem ise ben daha çok küçükken ölmüş beni bu koskoca dünyada yapayalnız bırakmıştı.

Kralın kızı Hemera, gelecekteki kraliçe, kraliyetin tek varisi, insanların zihinlerini okuyabildiğini zanneden bir deli... Hangisiydim ki ben? Hangi tabir gerçek beni anlatmaya yetiyordu?

Yalnızlık... Tüm ülkenin imrendiği kralın tek kızı neden bu kadar yalnızdınız? Belki annem hala hayatta olsaydı bu kadar yalnızlık hissetmezdim. Oysa o beni daha çok küçükken bırakıp gitmişti.

Yine odamda babamın önemli toplantılarından birinde sahte baba kız rolü yapmak için hazırlanıyordum. Üzerime simsiyah, topuklarıma kadar uzanan, sağ bacağımda fazla derin olmayan bir yırtmaç bulunan bir elbise giymiş, uzun kıvrıkcık saçlarımı sol tarafımda örerek kenarlardan hafif tutamlar çıkartmıştım. Yüzüme iri yeşil gözlerimi ortaya çıkacak bir makyaj yapıp altın sarısı topuklu ayakkabılarımı ayağıma geçirip aynı renk çantamı elimde aldım ve odamdan dışarıya çıktım.

Baba kız oyunu oynayabilmek ne kadarda kolaydı oysa. Tüm gece mutluymuş gibi davranıyor, arada bir birbirimize bakıp gülümsüyorduk. Peki gerçekten baba kız olabilmek neden bu kadar zordu? Neden beni hiçbir zaman kabul etmeyeceğini bile bile karşısına çıkıp beni bir kez sevmesini istediğimi söyleyemiyordum ki? Belki de söylesem bile her şeyin değişmeyeceğini bildiğim içindir.

Topuklu ayakkabım ve uzun elbisem hareketlerimi kısıtladığı için yavaş adımlarla devasa yemek odasına doğru ilerledim. Herkesin hayranlıkla baktığı bu koridorlarda kaç defa babamdan yediğim tokatlar üzerine koşarak odama kaçan o çocukluğum vardı acaba? Ama içeride yaşadığım tüm gerçeklere rağmen dışarıda her zaman başım dik mutlu bir yalan yaşamayı tercih ediyordum. İyi geldiği için değil, iyi gelmesini istediğim için...

Önümdeki ihtişamlı kapıyı iki tarafında bulunan kulplarından kavrayıp öne doğru iterek içeriye

girdim. Babam her zamanki yerinde, uzun masanın en başında oturuyordu. Tam karşısında ise heybetli bir adam ve onun yanında oğlu olduğunu tahmin ettiğim başka bir genç adam oturuyordu.

Beni görür görmez büyülenmişçesine gözlerini üzerime diken genç adam yavaşça sandalyesinden kalkıp ağır adamlarla yanıma geldi. Ben ise ne yapacağımı bilemeden genç adamın gözlerine bakıyordum. Bir an babamın sabah odama gelip kulağıma fısıldadığı sözcükler geldi aklıma.

“Akşama çok önemli bir misafirimiz var, benim kızımımışsın gibi hazırlan.” Ben zaten senin kızınım demek istemiştin o an. Sen kabul etmesen de ben senin kızınım. Ama bu önemli misafirin yine iş için çağırdığı önemli zengin konuklardan olduğunu sanıyordum. Böyle bir şey aklıma dahi gelmemişti.

Genç adam yanıma ulaşıp tam önümde eğilerek tutmam için elini uzattığında ne yapacağımı bilemeyerek babama baktım.

Böyleydin işte ben, ne zaman ne yapacağımı bilemesem yardımcı olmayacağını bile bile babama bakıyordum. Ama bu sefer babam gözlerini kaçırmak yerine hafifçe başını öne doğru eğerek beni onaylamıştı. O an yeni doğmuş bir kelebeğin nasıl uçacağını bilemeyerek midemde kanat çırttığını hissettim. Özgürce uç minik kelebek, çünkü yalnızca bir günün var... Başımı dikleştirip ben de elimi uzattım ve uzun parmaklarımı sıcak avuç içlerine bıraktım. Memnun bir ifadeyle elimin üzerini öptü ve tüm elimi avucunun içine hapsedip yeniden masaya doğru ilerlemeye başladı. O an içimden ellerimi ellerinden kurtarma isteği gelmemişti. Ben de ellerim hala ellerinde büyük masaya doğru ilerlemeye başladım.

Masaya oturduğumuzda ise elimi bıraktığında istemsizce yine yapayalnız kalmış gibi hissettim.

Ama hızlıca kendime gelip hiçbir şey hissetmiyormuş gibi davranmam pek de zamanımı almadı. Çünkü ben zaten hep yapayalnızdım.

Oturuşumu biraz daha dikleştirip sessizliğin bozulmasını bekledim. Masada yine envai çeşit yemek vardı oysa bu masanın başında tek bir kez bile içten bir kahkaha atılmamış, tek sevgi sözcüğü dahi söylenmemişti. Koskoca sarayın her köşesinde yalnızca acılar hakimdi. Bir de yapayalnız geçen çocukluğum... Sonunda babam sessizliği bozup konuşmaya başladığında ilk defa babamı ne diyeceğini bilemez halde görüyordum.

Odaya girer girmez kendimi yalnızca yatağa bıraktım. Saate baktığımda neredeyse öğlen olduğunu fark ettim.

Bu hafta içinde okula kayıt yaptırmamız gerekiyordu ve o kadar şeyin üstüne eklemek isteyeceğim en son şey sınav stresiydi. Artık okumaya dair olan bütün hevesimi kaybetmiştim. Sadece şu okul saçmalığından bir an önce kurtulup mezun olmak istiyordum. Gerisi çok da umurumda değildi.

Gözlerimi kapatıp çok da derin olmayan bir uykuya dalmıştım. Uyandığımda ise hava yeni kararıyor, batmak üzere olan güneş tam karşımda yorgun bir halde kayboluyordu.

Nazikçe çalınan bir kapı sesi duyduğumda hiç ses çıkarmadım ve kapının açılıp büyükannemim içeriye girmesini seyrettim.

Yaşlı ellerinde tuttuğu tepsi ve üzerindeki birkaç çeşit yemekle ağır ağır adımlayarak odaya girdi.

Yattığım yerden güçlükle doğrulup ayağa kalktım ve gidip büyükannemin elinden tepsiyi aldım.

“Aşağıya inerken zorlanırsın diye düşündüm kızım. Ben de yemeğini buraya getirdim. Acıkmışsındır.”

Teşekkür edip elimdeki tepsiye çalışma masasının üzerine koydum ve büyükannemin odadan çıkmasını bekledim. Ama o çıkmak yerine bizzat odaya girip yatağın üzerine oturdu.

Ah büyükanne, bana göstermeye çalıştığın ilgilin birazını anneme gösterseydin, annem hala hayatta olur muydu acaba?

“Kızım anlatmayacak mısın ne olduğunu? Bacağın mosmor olmuş.” “Hiç, düştüm sadece.” dedim ağzıma bir lokma ekme atarken.

“O çocuk mu çarptı sana yoksa?”

“Hayır dedim ya büyükanne. Düştüm ve o da beni yolda bulup eve getirdi, bu kadar.”

“Aferin iyi yapmış da sen yine de o çocuktan biraz uzak durmaya çalış. Pek güvenli bir çocuk değil. Olur mu kızım?”

Sence güvenilir olmayan o çocuk muydu büyükanne? Tüm bu olanların bile tek suçlusu senken...

“Olur.” diye geçiştirdim yalnızca.

“Sana bir şey vermek istiyorum.”

“Ne?”

Yavaşça yatağa tutunarak ayağa kalktı ve eski kitaplığa doğru ilerledi. Kitaplığın orta rafından cildi yepyeni duran ama sayfaları sararmış küçük bir defter çıkardı. Defteri elinde tutup üzerindeki tozları silkeledi.

Deftere gözlerim o kadar aşınaydı ki. Bu defterin

benzerlerinden annemle yaşadığımız evde en az iki tane daha vardı. Bunlar annemin günlüklerydi.

Büyükannem elindeki defterle yanıma gelip defteri bana uzattı. Bu defter evdekilerden bile harika görünüyordu. Siyah cildin üzerine mor menekşeler öyle ince işlenmişti ki...

“Annemin ilk günlüğü... Bunu yazmaya başladığında senin yaşlarındaydı. Hep sessiz bir çocuk olmuştu. Ben dahil kimseye yaşadığı hiçbir şeyi anlatmazdı. Ben de bir nebze içini dökebilmesi için doğum gününde ona bu günlüğü almıştım. Bu günlük artık senin. Anneni tanımanı istiyorum. İnan bana sandığından daha gizemli bir kadındı.”

Büyükannem günlüğü verdikten sonra sol omzumu hafifçe sıkıp odadan çıktı. Ben ise ne yapacağımı bilemediğim bu günlükle başa kalmıştım. Günlük buram buram annem kokuyordu sanki ve ben bunun için hazır olup olmadığını bilemiyordum. Ama her zaman merakıma yenik düşen bir kız olmuşum.

Ellerimi biraz cildin üzerinde gezdirip yine gözlerimden birkaç damla gözyaşının özgürlüğüne kavuşmasına izin verdim. Günlüğün kokusunu içime çektim bir süre sanki içinde annem varmış gibi.

Sayfalarda gezdirdim elimi. Sararmış çizgili yapraklarda... İlk sayfasını açtım temkinli hareketlerle. Annemin el yazısıydı. Annem yazı yazarken bile hep özgürlük isterdi. Eski mürekkeplerle yazılmış, uzun, özgür harfler vardı burada. Okuduğum her satırda birebir annemin sesini işitiyor, sanki yanımda duruyormuş gibi hissediyordum:

~Nefha~

12.09.1998

Bugün on yedi yaşına giriyorum. Ve doğum günü hediyelem sensin. Gerçekten çok güzelsin...

Aslına bakarsan annemin bana bir günlük almasına çok şaşırdım ama yine de çok mutluyum.

Biliyor musun bugün aldığım tek hediye de sen değilsin. Bir de Çağıl bana çok güzel bir kolye almış. Üzerinde yarısı güneşi, yarısı ayı temsil eden bir daire var.

Kolyeyi bana verirken demişti ki, “Bu kolyeyi görür görmez aklıma ilk sen geldin. Hem güneş kadar sıcak bir ruhun, hem ay kadar asi ve cesur bir yüreğin var.”

~Esila~

Elimdeki günlüğü masaya geri bırakıp boynumda asılı duran kolyeye baktım. Annemin ölmeden önceki gün bana verdiği kolyeydi bu. O da bana tam olarak bu sözcükleri fısıldamıştı.

Çağıl... Çağıl babam mıydı acaba? Babamın

adını bile bilmiyordum. Şaka gibi! Annemin bana anlatmadığı ne varsa bu günlükle öğrenirdim belki de.

Nelha

13.09.1998

Ormana gittim! Okullar açılalı yaklaşık bir hafta oldu ve bizim sınıftan gelmek isteyenlerle beraber karanlık ormana gittik.

Neredeyse sınıfın yarısı gelmişti. Bize çocukluğumuzdan beri bu ormanla ilgili korkunç masallar anlatırlardı. Ama gerçek olup olmadıklarıyla ilgili tek bir fikrimiz bile yoktu.

Belki oraya gitmememizi istemedikleri için bunları anlatmayı tercih etmişlerdi. Belki de anlattıkları her şey gerçektir. Bunu öğrenmenin ise tek bir yolu vardı. O ormana gitmek...

Saat yedi gibi akşam yemeğimizi yediğimizde biraz yorgun olduğumu söyleyip odama çıktım. Annem ile Asel ise aşağıda oturuyorlardı.

Annemin izin vermeyeceğine adım gibi emin olduğum için izin istemeyi aklımın ucundan bile geçirmedim. Bugün evden kaçıp o ormana gidecektim.

Dediğim gibi de yaptım. Saat dokuz gibi onlar tam diziye dalmışken onlara fark ettirmeden yangın merdivenlerinden indim. Çağıl zaten çoktan gelmiş ve evin arkasında motoruyla beni bekliyordu. Koşarak yanına gittim ve arkasına atladım.

"Hoş geldin güzelim."

"Hoş buldum." dedim aptal gibi sırıtarak.

Çağıl çoktan atv motorunu çalıştırıp sürmeye başlamıştı bile. Yaklaşık beş dakika içinde "Meyden'e Hoş geldiniz." yazısının önüne varmıştık. Sınıftan diğerleri de çoktan gelmiş, bizi bekliyorlardı.

Orhun, Alçın, İynem, Ulaş, Yıldız, Giray, Tan, İraz, Eslem, Çağıl ve ben olmak üzere toplam on bir kişiydik.

Hepimiz aynı anda karanlık ormana doğru ilerlemeye başladık. Attığımız her adımda duyduğumuz seslerle irkiliyor, sonra bu seslerin birbirimizden çıktığını fark edip gülüyorduk.

Sonunda ormanın en ıssız köşelerine doğru ilerleyip yere oturduk. Biz kızlarla sohbet ederken erkekler de etrafta odun topluyorlardı.

En sonunda ortaya bütün odunları atıp büyük bir ateş yaktık. Sonunda biraz ısınmaya başlamıştık.

Tabi ki de grubun çok bilmiş olan Tan çoktan bir hikaye anlatmaya başlamıştı bile.

"Bir zamanlar bu civarlarda yaşayan küçük bir kız varmış. Bu çocuk kimsenin bilmediği bir yeteneğe sahipmiş. Diğer insanların aklından geçenleri okuyabiliyor, istediği zaman onlara kendi istediği şeyi yaptırabiliyormuş. Ama bu güçler küçük kızın umurunda bile değilmiş.

Hatta bazen kendi güçlerinden ve yapabileceklerinden o kadar korkarmış gibi geceler boyu uyuyamazmış.

Bir gün artık bu sır içine fazla gelmeye başlayınca kimseye anlatmayacağına güvendiği bir arkadaşına bu sırrı söyleyivermiş. Tabi arkadaşı bu kıza inanmamış. Hatta dalga geçmiş.

Kız ise sadece bunu arkadaşına kanıtlamak istediği için arkadaşının zihnine girmeye çalışmış ve bunu ilk denemede başarmış. Ama arkadaşı ona inanmaktan ziyade acı çekiyor gibi görünüyormuş.

Küçük kız ise gücünü kontrol altına alamıyor, kendini durduramıyormuş. Yerde arkadaşı aklını kaybetmiş gibi bir oraya bir buraya çırpırırken o bundan istemese de zevk alıyormuş.

Yaptığı şeyin farkına vardığında ise her şey için çok geçmiş çünkü en yakın arkadaşı çoktan hayata veda etmiş.

Bu şoku kaldıramayan küçük kız ise kaçarak ormana saklanmış, ve bir daha asla o küçük kızdan haber alınamamış.

Bazıları bu küçük kızın hayaletinin hala buralarda dolaştığını söylerken bazıları bu ormandan bambaşka bir dünyaya geçtiğini söylerler. Bu küçük kızın adı ise Hemera'yıymış."

Tan anlatmayı bitirdiğinde hepimiz pür dikkat onu dinliyorduk. Hemera... Çok güzel bir isimmiş.

Tüm gece boyunca gökyüzündeki hilalin ve önümüzdeki ateşin ışığıyla oturup eğlendik. Saat tam on iki olduğunda ise hepimiz kül kedisi gibi evlerimize dağıldık.

Orman bize anlatıldığı gibi korkunç falan değildi. Hatta aksine çok eğlenmiştim. Ben eve geldiğimde ise annem ve Asel çoktan uyumuşlardı. Ben de yukarıya çıktım ve hızlıca yatağıma girip Hemera'yı düşündüm. Başkalarının zihnini okuyabilmek? Ne kadar güzel bir güç olmalıydı. Tabi eğer kontrol etmesini bilersen.

Tan anlatırken sanki Hemera ile aramda bir bağ olduğumu hissetmiştim. Sanki Hemera ile aslında çok yakın olduğumu...

-Esila-

Her sayfayı çevirirken içim içime sığmıyor, annemin hayatını okudukça daha fazlasını bilmek istiyordum. Bu; sıradan, can sıkıntısı için yazılmış bir günlük değildi. Bu, benim annemin özgür günlüğüydü. Ve onun hayatında her zaman o ne isterse o olurdu.

Bugünlük bu kadar yeter diye düşünüp ben de annem gibi yatağımın içine girdim ve Hemera'yı düşündüm. Bu kadar büyük bir gücün bu kadar ağır bedeli olması hiç de adil değildi.

Her güzel şey için bir bedel ödenmesi gerekirdi. Peki bu hikayenin bedelini kim ödeyecekti?

Devamı 3. sayıda..

GENÇ.

FAKTORİYEL

“

**Bir ulus, ekonomik
zenginlikle değil
ahlâk değerleriyle
ölçülür.**

MUSTAFA KEMAL ATATÜRK

”